

Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2013. gada 6. septembrī*

Dempings — Konkrētu Indijas, Indonēzijas un Malaizijas izcelsmes alifātisko spirtu un to maisījumu imports — Valūtu konvertācijas dēļ pieprasīta korekcija — Pierādīšanas pienākums — Zaudējumi — Galīgais antidempinga maksājums

Lieta T-6/12

Godrej Industries Ltd, Mumbaja (Indija),

VVF Ltd, Mumbaja,

ko pārstāv *B. Servais*, advokāts,

prasītājas,

pret

Eiropas Savienības Padomi, ko pārstāv *J.-P. Hix*, pārstāvis, kam palīdz *G. Berrisch* un *A. Polcyn*, advokāti,

atbildētāja,

ko atbalsta

Sasol Olefins & Surfactants GmbH, Hamburga (Vācija),

Sasol Germany GmbH, Hamburga,

ko pārstāv *V. Akritidis*, advokāts, un *J. Beck*, *solicitor*,

un

Eiropas Komisija, ko pārstāv *M. França* un *A. Stobiecka-Kuik*, pārstāvji,

personas, kas iestājušās lietā,

par prasību atcelt Padomes 2011. gada 8. novembra Īstenošanas Regulu (ES) Nr. 1138/2011, ar kuru piemēro galīgu antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kas noteikts konkrētu Indijas, Indonēzijas un Malaizijas izcelsmes alifātisko spirtu un to maisījumu importam (OV L 293, 1. lpp.).

* Tiesvedības valoda – angļu.

VISPĀRĒJĀ TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētāja I. Pelikānova [*I. Pelikánová*], tiesneši K. Jirimēe [*K. Jürimäe*] un M. van der Vaude [*M. van der Woude*] (referents),

sekretāre S. Spiropula [*S. Spyropoulos*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2013. gada 24. aprīļa tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums¹

[..]

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

- 10 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2012. gada 5. janvārī, prasītājas cēla šo prasību.
- 11 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2012. gada 24. februārī, Komisija lūdza atļauju iestāties lietā Padomes prasījumu atbalstam.
- 12 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2012. gada 28. martā, *Sasol Olefins & Surfactants GmbH* un *Sasol Germany GmbH* (turpmāk tekstā kopā – “*Sasol*”) lūdza atļauju iestāties lietā Padomes prasījumu atbalstam.
- 13 Ar ceturtās palātas priekšsēdētāja 2012. gada 19. aprīļa rīkojumu Komisijai tika atļauts iestāties lietā.
- 14 Ar ceturtās palātas priekšsēdētāja 2012. gada 4. jūnija rīkojumu *Sasol* tika atļauts iestāties lietā.
- 15 Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
 - atcelt apstrīdēto regulu, ciktāl tā uz tām attiecas;
 - piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 16 Padomes, kuru atbalsta Komisija un *Sasol*, prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
 - noraidīt prasību;
 - piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

[..]

1 — Ir atspoguļoti tikai tie šī sprieduma punkti, kuru publicēšanu Vispārējā tiesa uzskata par lietderīgu.

Par otro pamatu saistībā ar prasītāju pārdošanas darījumu ar Cognis iekļaušanu zaudējumu starpības aprēķinā

59 Lai pamatotu otro pamatu, prasītājas būtībā izvirza trīs iebildumus. Prasītājas, pirmkārt, izvirza iebildumu par Regulas (EK) Nr. 1225/2009 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV L 343, 51. lpp., labojums OV 2010, L 7, 22. lpp.; turpmāk tekstā – “Pamatregula”), 3. panta 6. un 7. punkta pārkāpumiem. Tās apgalvo, ka to pārdošanas darījumiem ar *Cognis* ir bijis jātiek izslēgtiem no zaudējumu analīzes un ka apgalvoto zaudējumu kā “pašu radītu” zaudējumu raksturs jebkurā gadījumā ir liedzis secināt, ka starp importu par dempinga cenām un zaudējumiem ir pastāvējusi cēloņsakarība Pamatregulas 3. panta 6. punkta izpratnē. Pieņemot, ka apgalvotie zaudējumi ir tikuši konstatēti, esot bijis jāuzskata, ka tos ir radījuši “citi faktori” Pamatregulas 3. panta 7. punkta izpratnē, kā tas ir ticis uzskatīts dažos iepriekšējos Komisijas un Padomes lēmumos. Minētajiem pārdošanas darījumiem esot bijis jātiek izslēgtiem arī no zaudējumu starpības aprēķina. Otrkārt, prasītājas izvirza iebildumu par Pamatregulas 3. panta 2. punkta pārkāpumu. Ņemot vērā, ka pārdošanas darījumi ar *Cognis* neesot tikuši izslēgti no cēloņsakarības ķēdes, Komisija un Padome nav veikušas objektīvu pārbaudi un nav arī zaudējumu noteikšanā pamatojušās uz tiešiem pierādījumiem. Treškārt, prasītājas izvirza iebildumu arī par Pamatregulas 9. panta 4. punkta pārkāpumu, jo Padome nav izslēgusi attiecīgo ražojumu pārdošanas darījumus ar *Cognis* un ir noteikusi antidempinga maksājumu, pareizi nenovērtējot zaudējumu starpību.

60 Komisija apstrīd visus prasītāju argumentus.

Par Pamatregulas 3. panta 6. un 7. punkta pārkāpumiem

61 Šajā ziņā vispirms ir jāatgādina, ka no Pamatregulas 1. panta 1. punkta izriet, ka “antidempinga maksājumu var piemērot visām precēm par dempinga cenām, kuru brīva apgrozība [Savienībā] rada zaudējumus”. Saskaņā ar minētās regulas 3. panta 2. punktu, pārbaudot zaudējumus, pamatojas uz tiešiem pierādījumiem un objektīvi pārbauda it īpaši importa par dempinga cenām apjomu.

62 No Pamatregulas 3. panta 6. punkta izriet, ka Savienības iestādēm ir jāparāda, ka imports par dempinga cenām, ņemot vērā tā apjomu un cenu, rada būtiskus zaudējumus Kopienas ražošanas nozarei. Šī ir tā saucamā attiecināšanas analīze. No Pamatregulas 3. panta 7. punkta arī izriet, ka minētajām iestādēm ir, no vienas puses, jāpārbauda visi citi zināmie faktori, kuri rada zaudējumus Kopienas ražošanas nozarei vienlaikus ar importu par dempinga cenām, un, no otras puses, jānodrošina, lai šo citu faktoru radītie zaudējumi netiktu attiecināti uz minēto importu. Šī ir tā saucamā neattiecināšanas analīze.

63 Pamatregulas 3. panta 6. un 7. punkta mērķis tāpat ir nodrošināt, lai Savienības iestādes nodalītu un nošķirtu importa par dempinga cenām un citu faktoru zaudējumus radošo ietekmi. Ja iestādes nenodalītu un nenošķirtu dažādo zaudējumus radošo faktoru ietekmi, tās nevarētu pamatoti secināt, ka imports par dempinga cenām ir radījis zaudējumus Kopienas ražošanas nozarei.

64 Turpinot ir jānorāda, ka no judikatūras izriet, ka, nosakot zaudējumus, Padomei un Komisijai ir it īpaši jāpārbauda, vai zaudējumus, kurus tās gatavojas konstatēt, nav radījuši pašu Savienības ražotāju darbība (Tiesas 1992. gada 11. jūnija spriedums lietā *C-358/89 Extramet Industries*/Padome, *Recueil*, I-3813. lpp., 16. punkts).

- 65 Visbeidzot ir jāatgādina, ka Pamatregulas 4. panta 1. punkta a) apakšpunktā ir ietverta šāda Kopienas ražošanas nozares definīcija: “Ar terminu “Kopienas ražošanas nozare” saprot līdzīgo preču ražotāju kopumu [Savienībā] vai arī tos ražotājus, kuru kopējais saražoto līdzīgo preču apjoms veido lielāko daļu no šo preču kopējā saražotā apjoma [Savienībā], kā teikts 5. panta 4. punktā, izņemot gadījumus, kad:
- a) ražotāji ir saistīti ar eksportētājiem vai importētājiem, vai arī paši ir par importa par dempinga cenām uzskatīto ražojumu importētāji, terminu [“Kopienas ražošanas nozare”] var attiecināt uz pārējiem ražotājiem [..].”
- 66 Otrais pamats ir jāizvērtē, ievērojot šos apsvērumus.
- 67 Šajā ziņā ir jāprecizē, ka ražotāja, kas pats ir par importa par dempinga cenām uzskatīto ražojumu importētājs, iekļaušana Kopienas ražošanas nozares definīcijā automātiski nenozīmē, ka tā īstenoto importu vairs nevar uzskatīt par “citu faktoru” Pamatregulas 3. panta 7. punkta izpratnē. Faktiski no šī sprieduma 64. punktā minētās judikatūras izriet, ka Komisijai un Padomei, ņemot vērā iepriekš minēto tiesību normu, ir pienākums ievērot visus citus faktorus, ne tikai importu par dempinga cenām, kuri var liegt secināt, ka starp importu par dempinga cenām un Kopienas ražošanas nozarei radītajiem zaudējumiem pastāv cēloņsakarība. Zaudējumu kā “pašu radītu” zaudējumu raksturs, kas, iespējams, varētu izrietēt no tā, ka Savienības ražotājs pērk ražojumus par dempinga cenām no valstīm, attiecībā uz kurām tiek veikta antidempinga izmeklēšana, ir “cits faktors”, kas Komisijai un Padomei ir jāapsver, veicot zaudējumu analīzi. Tomēr pretēji tam, ko apgalvo prasītājas, ne no Pamatregulas, ne no judikatūras neizriet, ka, veicot zaudējumu analīzi, nekādā gadījumā nevar tikt ņemts vērā Savienības ražotāja īstenots ražojumu par dempinga cenām imports no valstīm, attiecībā uz kurām tiek veikta izmeklēšana.
- 68 Šajā lietā Padome faktiski, pirmkārt, apstrīdētās regulas 61. apsvērumā, izskatīja jautājumu, vai uz *Cognis* būtu arī turpmāk jāattiecinā Kopienas ražošanas nozares definīcija, neņemot vērā tā īstenoto importu no valstīm, attiecībā uz kurām tiek veikta izmeklēšana, un, otrkārt, apstrīdētās regulas 69. apsvērumā – vai strīdīgie pārdošanas darījumi ir jāizslēdz no zaudējumu analīzes un zaudējumu starpības aprēķina, jo visi apgalvotie zaudējumi, kas ir saistīti ar šiem pirkumiem, esot pašu radīti.
- 69 Šajā ziņā ir jāapstiprina, ka Padome nebūt nav kļūdījusies, secinot, ka nebija neapstrīdama pamatojuma, lai izslēgtu strīdīgos pārdošanas darījumus no analīzes.
- 70 Faktiski, pirmkārt, nav noliedzams, ka šie pārdošanas darījumi tika veikti par dempinga cenām. Tātad tie varēja veicināt zaudējumus Kopienas ražošanas nozarei. Faktiski, pat ja būtu ticis uzskatīts, ka šie zaudējumi *Cognis* gadījumā ir “pašu radīti”, tas pats neattiektos uz visu Kopienas ražošanas nozari, t.i., uz citiem importētājiem. Tas, ka *Cognis* savu sūdzību atsauca, jebkurā gadījumā nevar ietekmēt šo secinājumu.
- 71 Otrkārt, no apstrīdētās regulas 69. apsvēruma izriet, ka izmeklēšanas periodā *Cognis* importēja galvenokārt tādēļ, ka uz laiku bija slēgta viena tā ražotne. Šie pirkumi par dempinga cenām tādējādi tika veikti galvenokārt konjunktūras spiediena dēļ. Kā uzsver Padome, šāds imports bez šaubām turklāt var tikt īstenots, lai ierobežotu importa par dempinga cenām zaudējumus radošo ietekmi.
- 72 Ir taisnība, ka no apstrīdētās regulas 17. apsvēruma, kā atgādina prasītājas, izriet, ka *Cognis* no prasītājām ir importējis jau vairākus gadus. Tomēr strīdīgie pārdošanas apjomi, kas izmeklēšanas periodā bija nelieli, iepriekšējos gados ir bijuši vēl mazāki. No Padomes sniegtajiem datiem, kurus prasītājas neapstrīd, izriet, ka izmeklēšanas periodā imports veidoja tikai 9–11 % no *Cognis* ražošanas apjoma un tikai 4 un 5 % no tā bija Indijas izcelsmes. Piemēram, 2007. un 2008. gadā Indijas izcelsmes imports veidoja mazāk nekā 1 % no *Cognis* kopējā ražošanas apjoma un citu trešo valstu izcelsmes imports veidoja apmēram 1 %. Turklāt 2009. gadā prasītāju pārdošanas darījumi ar *Cognis* veidoja tikai

attiecīgi 4,3 un 5,3 % no kopējā Indijas izcelsmes un divu citu valstu, attiecībā uz kurām tika veikta izmeklēšana, importa. Prasītāju pārdošanas darījumi ar *Cognis* izmeklēšanas periodā tādējādi lielākoties patiesi bija pagaidu rakstura.

- 73 Treškārt, attiecībā uz agrākiem Komisijas un Padomes lēmumiem un regulām, ko prasītājas min, lai pamatotu savus argumentus, pietiek konstatēt, ka gan minētajās lietās, gan šajā lietā (skat. iepriekš 68. punktu) Padome un Komisija ir izskatījusi jautājumu, vai Savienības ražotāju īstenotais imports kā “cits faktors” Pamatregulas 3. panta 7. punkta izpratnē ir liedzis secināt, ka ir pastāvējusi cēloņsakarība.
- 74 Šajos apstākļos visi prasītāju argumenti, kuri attiecas uz strīdīgo pārdošanas darījumu ar *Cognis* izslēgšanu no zaudējumu analīzes un cēloņsakarības ķēdes, ir jānoraida. Tā kā prasītājas nav izvirzījušas papildu argumentus saistībā ar minēto pārdošanas darījumu izslēgšanu no zaudējumu starpības aprēķina, prasītāju argumenti, kas attiecas uz Pamatregulas 3. panta 6. un 7. punkta pārkāpumiem, ir kopumā jānoraida kā nepamatoti.

[..]

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (ceturtā palāta)

nospiež:

- 1) **prasību noraidīt;**
- 2) ***Godrej Industries Ltd* un *VVF Ltd* sedz savus un atlīdzina Eiropas Savienības Padomes, kā arī *Sasol Olefins & Surfactants GmbH* un *Sasol Germany GmbH* tiesāšanās izdevumus;**
- 3) **Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.**

Pelikánová

Jürimäe

van der Woude

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2013. gada 6. septembrī.

[Paraksti]